

Arrest

nr. 321 970 van 19 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat N. EL JANATI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 18 oktober 2022 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 9 juli 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig uit Sleikh, El Tunis-wijk in Bagdad. Een 4-5 jaar geleden besloot u niet langer moslim te zijn. U bent gehuwd met K(...) A(...) M(...) en samen hebben jullie een dochter I(...).

In het verleden nam u deel aan protesten voor mensenrechten. U werkte als verkoper van tweedehandsauto's.

Eind augustus 2022 zat u op café met uw vriend T(...). U stelde voor om samen naar Erbil te gaan, voor werk en voor ontspanning. U had het over nachtclubs en disco's. U en T(...) wilden in september daarheen gaan. M(...), een vriend van T(...) en kennis van uzelf, kwam zich bij jullie zetten. Toen hij hoorde wat jullie plannen waren, mengde hij zich in het gesprek en jaagde zich op. Hij vroeg zich af hoe iemand in de rouwmaand Muharam plezier kan maken en alcohol kan drinken. Dit is net een maand om te bidden en rituelen te doen. U en M(...) gingen met elkaar op de vuist en beledigden elkaar. Andere mensen in het café kwamen tussenbeide. Daarop verliet u het café en keerde naar huis terug.

Twee dagen later belde uw vriend I(...) u op. Na aandringen vertelde hij u dat M(...) hem had benaderd en hem wilde betrekken in zijn plan om drugs in uw auto verstoppen zodat hij u valselijk van drugsbezit kon beschuldigen. U hechtte hieraan niet veel belang, maar kreeg toch twijfels omdat M(...) een slecht persoon is.

Rond 4 of 5 september 2022 was u eten gaan afhalen toen u telefoon kreeg van H(...) J(...). Hij wilde een tweedehandsauto bij u kopen en u ontmoeten. Omdat hij het financieel niet breed had, een vriend was van M(...) en er bleef op aandringen u te ontmoeten, rook u onraad. U zei dat het niet mogelijk was een auto bij u te kopen en dat u momenteel onderweg was naar Erbil. Vervolgens belde u uw vader en hij raadde u aan om naar uw paternale oom in Bagdad te gaan. De volgende dag belde I(...) u op met de vraag of u in Erbil was. Hieruit leidde u af dat uw twijfel terecht was en dat M(...) in contact stond met H(...), want enkel H(...) wist dat u in Erbil zou zijn.

U vluchtte naar uw paternale oom en bleef daar tot hij een Servisch visum voor u geregeld had. Intussen bleef H(...) u opbellen met de vraag wanneer u zou terugkeren uit Erbil. Op 29 september 2022 verliet u Bagdad legaal met het vliegtuig. Via Dubai reisde u met het vliegtuig naar Servië. Vervolgens reisde u via Oostenrijk, waar u vingerafdrukken afstond, door naar België waar uw broer H(...) A(...) J(...) A(...) O(...) (O.V. (...)) zich bevindt. Op 19 oktober 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Na uw vertrek bezocht M(...) in 2022 I(...) nogmaals. Hij had een foto van u in België gezien en wist dat u het land uitgereisd was. I(...) ontkende contact met u te hebben en beloofde mee te werken aan een list om u naar Irak te doen terugkeren.

In maart/ april 2023 kwamen M(...) en zijn vader langs bij uw vader. Ze maakten u uit voor ongelovige en praatten slecht over u in de regio.

In oktober 2023 nam u contact op met uw vader. U vroeg hem om met de ouderlingen van de familie naar M(...) te gaan om een verzoening te regelen. De vader van M(...) gaf aan dit helemaal niet te willen. Hij maakte u uit voor atheïst. U had zich agressief uitgelaten tegenover de religie en tegenover M(...). Op de verjaardag van uw vader postte u een verhaal op Snapchat. Omdat de mensen dachten dat u thuis was, kwam de politie 2-3 dagen later, op 7 november 2023 naar uw woning. In het midden van de nacht vroegen ze uw vader zijn identiteitskaart en lieten weten dat ze een arrestatiebevel voor u hadden. Ze doorzochten de woning, op zoek naar u.

U vreest bij terugkeer naar Irak in de gevangenis te worden opgesloten omdat er een aanhoudingsbevel voor drugsbezit voor u werd afgeleverd.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer:

Een kopie van de eerste pagina van uw Iraaks paspoort en van dat van uw echtgenote (kopie); het volledige paspoort van uw dochter (kopie); een foto van het visum voor Servië; de identiteitskaarten van u, uw echtgenote en uw dochter (kopie); uw woonstkaart (kopie); uw huwelijksakte (kopie); een foto van uw vliegtuigticket; een foto van het inschrijvingsbewijs van uw auto; enkele foto's van M(...) en zijn vader afgehaald van zijn Facebookpagina; een USB stick met 2 video's waarop te zien is dat de politie naar uw woning kwam en met enkele foto's van u en uw vader en uw dochter voor uw woning.

Op 4 april 2024 maakte u, middels een schrijven van uw advocaat, nog een aantal opmerkingen over. Zo stelde u dat u in het huis van uw paternale oom verbleef toen u een visumaanvraag indiende. Verder verduidelijkte u dat u 10 dagen tot 2 weken in Turkije verbleven heeft. U herhaalde dat 'hij' boos werd omdat u over bepaalde zaken sprak. U stelde eveneens nogmaals dat u aan H(...) verduidelijkte dat u maar 1 auto

ter beschikking had en dat u die niet verkocht. Omdat hij aandrang zou u gezegd hebben hem te willen verkopen maar dit pas na uw terugkeer uit Erbil. U belde hierop naar uw vader uit de garage van een restaurant. U vulde aan dat u lid was van een stam, gekend door de sjiïeten. Ook vermeldde u dat dat u na de telefoon van I(...) thuisbleef en na de tweede oproep was u in de woning van uw paternale oom. M(...) liet u weten dat hij op de hoogte was van uw verblijf in Erbil en enkel H(...) was hiervan op de hoogte. U nam voorzorgsmaatregelen omdat M(...) u onterecht beschuldigde. U belde met H(...) en ging onmiddellijk naar het huis van uw paternale oom.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen heeft kenbaar gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Ook het CGVS heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient door het CGVS te worden opgemerkt dat, na grondige analyse van alle elementen in uw administratief dossier, moet worden besloten dat u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet immers worden vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde asielrelaas en vluchtmotieven.

U verklaart Irak te hebben verlaten en er tot op heden niet naar terug te kunnen omdat u een conflict had met M(...) en door hem ervan beschuldigd wordt atheïst te zijn. Ook zou er een aanhoudingsbevel voor u zijn afgeleverd op basis van (vermeend) drugbezit (CGVS p. 13 ev.). Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen worden gekenmerkt door een bijzonder weinig aannemelijk karakter, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan het door u naar voren geschoven asielrelaas en uw aangehaalde vrees.

Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen zijn doorspekt met tal van inconsistenties en onwaarschijnlijkheden die de interne logica van uw relaas dermate aantasten waardoor uw geloofwaardigheid duidelijk wordt onderuitgehaald.

Waar u beweert dat al uw problemen begonnen zijn na een conflict met M(...) tijdens een café-bezoek in augustus 2022, kunnen uw verklaringen niet overtuigen.

Zo stelde u dat u met uw vriend T(...) op café zat en dat jullie het hadden over een plezierreisje naar Erbil. M(...) zou dit gehoord hebben en zich met het gesprek gemoeid hebben. Uiteindelijk zou u met M(...) op de vuist gegaan zijn (CGVS p. 13 ev.). Vooreerst kan worden opgemerkt dat u beweerde M(...) te kennen omdat hij in uw regio woonde. U schetste hem als een slecht en louche figuur die samen met zijn vader voor de overheid werkte. Hij stond in de regio gekend als iemand die veel aan gevechten deelnam. Hij had ook een auto van de regering. Hij reed rond in de stad en was respectloos tegen ouderen en jongeren, hij had wapens. Gans zijn familie stond zo gekend in de buurt. M(...) en zijn familie zijn sjiïeten (CGVS p. 14, 17-19). Uit uw verklaringen blijkt dus duidelijk dat u de reputatie van M(...) kende. Dat u zo openlijk uw standpunt zou durven verkondigen inzake feesten tijdens de Muhareem maand, een heilige periode voor de sjiïeten, in de nabijheid van M(...) én wetende dat hij een sjiïet was, lijkt dan ook zeer onwaarschijnlijk. Er mag verwacht worden dat u zich in nabijheid van dergelijk befaamd figuur voorzichtiger zou hebben opgesteld. Uw verklaring hiervoor, met name dat u niet wist dat dergelijke uitlatingen hem zouden ambeteren en dat iedereen graag feest en een luchtje schept, houdt geen steek en dit net omwille van de beruchte naam die M(...) had en die u bekend was en het feit dat hij en zijn stam sjiïtisch zijn (CGVS p. 17-18). Verder dringt de vraag zich op waarom M(...) naar aanleiding van dit gespreksonderwerp enkel u hierop zou hebben aangesproken en niet uw vriend T(...), die nochtans evenzeer uw mening deelde omtrent een plezierreisje. Immers, uit wat u liet optekenen repliceerde T(...) op uw voorstel om een reisje naar Erbil te maken met de vraag wanneer en hoe jullie zouden gaan, waaruit duidelijk blijkt dat hij uw idee genegen was. Ook uzelf kon dit niet verklaren (CGVS p. 16-18). Ten slotte is het totaal onaannemelijk dat noch u noch M(...) naar aanleiding van dit conflict geen klacht neerlegde bij de autoriteiten. Te meer daar u beweerde dat M(...) en zijn vader voor de autoriteiten werkten en u stelde dat u zijn eer als militair gekrenkt zou hebben omdat u hem, een militair, geslagen zou hebben (CGVS p. 19). U stelde dat M(...) geen klacht neerlegde omdat een klacht als gevolg zou hebben dat er snel een verzoening zou geregeld worden en dat M(...) een groter doel had voor u (CGVS 14). Deze uitleg slaat nergens op. Onmiddellijk na het incident kan u niet op de hoogte geweest zijn van de verdere bedoelingen van M(...). U verklaarde immers zelf dat u na de vechtpartij naar huis ging en dacht het probleem opgelost was (CGVS p. 14).

Over de reden waarom uzelf geen klacht indiende, sprak u zichzelf overigens tegen. Zo verklaarde u de ene keer dat het een gewoon gevecht was, u dacht dat het voorbij was om vervolgens direct nadien op te merken geen klacht te hebben ingediend tegen M(...) omdat de politie toch niets zou ondernemen omdat M(...) een hoge graad heeft en gans zijn familie bij de politie zit. U wilde het probleem niet groter maken en het stoppen (CGVS p. 19-21). Dergelijke tegenstrijdige en onlogische verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten eens te meer. Ook uw bewering dat M(...) uw vriend I(...) zou hebben ingeschakeld om u in de val te lokken en valselijk te beschuldigen van drugbezit (CGVS p. 20-21), kan niet overtuigen.

Zo stelde u dat I(...) u na aandringen op de hoogte zou gebracht hebben van de plannen van M(...) om drugs in uw auto te plaatsen. Gevraagd naar de werkwijze van dit plan en hoe en wanneer I(...) drugs moest plaatsen, diende u het antwoord schuldig te blijven. U stelde dat I(...) u geen details zou gegeven hebben (CGVS p. 20-21). Indien I(...) daadwerkelijk ingeschakeld zou worden om u in de val te lokken en hij u hiervan op de hoogte zou gebracht hebben, kan ervan uitgegaan worden dat M(...) enerzijds dit plan tot in detail met I(...) zou besproken hebben en dat I(...) op zijn beurt deze details aan u zou kunnen verstrekken. Het feit dat hij dit niet deed, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Verder is het volstrekt onlogisch dat M(...) zijn én uw vriend I(...) zou betrekken bij het plaatsen van drugs in uw auto. Door I(...) hierbij te betrekken en zijn plan uit te doeken te doen, en dit zonder blijkbaar eerst af te toetsen waar zijn loyaliteit lag – M(...) zou direct aan I(...) gezegd hebben dat hij drugs zou leveren die I(...) in uw wagen moest plaatsen (CGVS p. 20) - zou de mogelijkheid bestaan dat I(...) de plannen aan u zou doorvertellen – hetgeen hij luidens uw verklaringen ook deed (CGVS p. 20-21), waardoor u op de hoogte zou zijn van de list en de benen zou kunnen nemen. Dat M(...) aldus op die manier te werk zou gaan en het risico zou nemen dat zijn plan zou mislukken, kan niet worden gevolgd.

Ook het feit dat u geen waarde hieraan zou gehecht hebben (CGVS p. 14), kan niet worden begrepen. Indien uw vriend u daadwerkelijk van dergelijk plan op de hoogte zou hebben gebracht, kan er verwacht worden dat u dit wel degelijk serieus zou hebben genomen, en eventuele voorzorgsmaatregelen zou hebben genomen of elders onderdak zou hebben gezocht. Te meer daar u reeds een aanvaring met M(...) zou hebben gehad, wist tot wat hij allemaal in staat was en via een vriend, iemand die u kon vertrouwen, van dit plan op de hoogte bracht. Het feit dat u niets van stappen zette (CGVS p. 20-21), ondermijnt bijkomend de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen. U beweerde terzelfdertijd wel dat u twijfelde en sindsdien wel vaker thuis te blijven, niemand meer te vertrouwen en geen mensen uit de regio meer op bezoek te hebben gehad (CGVS p. 21-22). Op welke manier dit u zou hebben kunnen behoeden en zou hebben kunnen beletten dat M(...) zijn plan uitvoerde en wraak op u te nemen is geenszins duidelijk. Het mag vooreerst duidelijk zijn dat M(...) u net zeker thuis zou weten te vinden en eens te meer de kans had u in de val te lokken. Ten andere, het loutere feit dat u geen mensen uit de regio meer op bezoek kreeg en enkel nog contact had met mensen in verband met uw werk (CGVS p. 21), kan ook bezwaarlijk als een voorzorgsmaatregel worden beschouwd. Dat M(...) immers enkel 'handlangers' zou hebben in uw regio, is niet aannemelijk. Hoe u bovendien met zekerheid kon weten dat de personen met wie u 'in het kader van uw werk nog contact had' wel nog contact had, geen banden hadden met, dan wel contact opnamen met u in opdracht van M(...), is ook geenszins duidelijk.

Ook wat betreft de telefoontjes van H(...) rond een aankoop van een wagen bij u en uw veronderstelling dat het om een list zou gaan om drugs in uw auto te plaatsen, kunnen nog enkele bijkomende bemerkingen worden gemaakt. Zo linkte u H(...) aan de drugsplannen van M(...) omdat u wist dat H(...) geen geld had om een auto bij u te kopen. U linkte H(...) bijkomend aan M(...) omdat u wist dat ze vrienden waren, omdat u aan H(...) vertelde dat u in Erbil was, omdat u geen auto te koop had en H(...) evenmin vragen stelde over een auto, maar er desondanks op aandrong u te ontmoeten. H(...) zou u om de 2-3 dagen gebeld hebben. Uit het feit dat H(...) u perse wilde zien, leidde u ten slotte af dat ook hij, in opdracht van M(...), drugs in uw auto wilde plaatsen (CGVS p. 21-22). Wat betreft de beweerde link tussen H(...) en M(...) beperkt u zich opnieuw tot enkele blote beweringen die u op geen enkele manier staft. Uit geen van de door u aangehaalde verklaringen kan echter enige betrokkenheid van H(...) met een drugsplan worden afgeleid. Uw bewering verder dat u 'weet' dat H(...) gelinkt was aan M(...) omdat H(...) de enige was die op de hoogte was van uw zogezegde verblijf in Erbil en enkel hij dit aan M(...) kan doorgezegd hebben (CGVS p. 14 ev.), houdt overigens totaal geen steek. Zo beweerde u later immers dat u sinds het eerste telefoontje van H(...) zelf aan iedereen zei dat u in Erbil zat en dat iedereen dat voor waar aannam (CGVS p. 23). Bovendien, zelfs al zou het vaststaan dat H(...) degene was die M(...) inlichtte van uw zogezegde verblijf in Erbil, quod non, nog geenszins om te besluiten dat H(...) samenwerkte met M(...) in het kader van diens plan om u valselijk te laten beschuldigen. Immers, zoals u zelf verklaarde waren M(...) en H(...) vrienden en kan uw zogezegde verblijf in Erbil evengoed doorheen een gewoon gesprek tussen vrienden ter sprake gekomen zijn. Kan hier overigens nog de vraag gesteld worden waarom u dan wel telefoon opnam wanneer H(...) u belde. U

verklaarde immers voorheen dat u, nadat I(...) u had ingelicht van M(...) zijn plan, niemand uit de regio meer ontmoette en enkel nog contact had met mensen omwille van het werk (zie supra). Echter, aangaande H(...) verklaarde u dat hij uit de regio was, u kende hem uit de regio (CGVS p. 14). U verklaarde voorts dat u hem kende als iemand die geen financiële middelen had. Dat u dan wel zijn telefoon zou aangenomen hebben houdt volstrekt geen steek, temeer daar hij uit de regio was, u al moet geweten hebben dat hij niet omwille van uw werk belde én u hem bovendien kende als een vriend van M(...). Dat u dan bovendien ook verder elke 2 à 3 dagen zijn telefoon aannam, kan totaal niet worden begrepen en is geenszins ernstig ingeval uw relaas de waarheid betreft.

De vraag dringt zich tot slot nog op waarom M(...) überhaupt H(...) zou hebben ingeschakeld. U gevraagd naar de reactie van T(...) toen M(...) hem vroeg drugs in uw wagen te plaatsen, verklaarde u dat T(...) zou hebben ingestemd met het plan (CGVS p. 20). Waarom M(...) bijgevolg iemand anders zou hebben moeten inschakelen, is niet duidelijk.

Het mag overigens ook wel verbazen dat T(...) blijkbaar voor het overige niets meer vernam van M(...) en zijn plan. Uit niets blijkt dat T(...) nog zou zijn gecontacteerd door M(...) noch dat M(...) verder concrete stappen zette naar u toe. T(...) kende ook nimmer problemen met M(...) na het gevecht op café (CGVS p. 19). Dat T(...) zich dan mogelijks uiteindelijk toch zou hebben teruggetrokken en M(...) zou hebben laten weten niet te willen meewerken aan zijn plan, is dan ook geen piste die zou kunnen gevolgd worden ter verklaring voor het feit dat M(...) dan plots H(...) zou gecontacteerd hebben.

Bijkomend dient in dit verband nog te worden opgemerkt dat als M(...) u effectief wilde beschuldigen van drugsbezit, hij dit ook op andere manieren zou kunnen doen. Geconfronteerd met enkele andere mogelijkheden – met name dat hij drugs ook in uw woning kon verstopen of dat hij omwille van zijn werk in de drugsector u zonder meer zou kunnen beschuldigen (CGVS p. 20-21, 23) – stelde u simpelweg dat ze niet in uw woning binnen kunnen (CGVS p. 23). Waarom dit niet zou kunnen, is niet duidelijk. Uit wat u zelf verklaarde kwamen de autoriteiten immers na uw vertrek langs bij uw familie en doorzochten het huis. Eveneens werd een aanhoudingsbevel tegen u uitgevaardigd op beschuldiging van drugsbezit, zo beweerde u. U spreekt niet alleen uzelf tegen maar, nu nog los van het feit dat aan uw beweringen geen geloof kan worden gehecht (zie infra), u bevestigt met deze beweringen dan weer zelf dat M(...) geenszins de medewerking van anderen nodig zou hebben indien hij daadwerkelijk, zoals u beweert, zo machtig is en u te grazen wil nemen.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan de aanleiding van het conflict met M(...) noch aan de manier dat hij u in de val zou willen lokken, kan er bijgevolg ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw bewering dat M(...) en zijn vader in maart/ april 2023, na het zien van een foto van u, nog eenmaal bij uw ouders langskwamen, evenmin aan de beweerde bemiddelingspoging noch aan de beweerde huiszoeking en het aanhoudingsbevel dat voor u zou zijn uitgevaardigd (CGVS p. 13-15). Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u zich ook hier beperkt tot enkele loutere beweringen die u niet staft aan de hand van enig overtuigend en tastbaar begin van bewijs. Verder dringt de vraag zich op waarom er ruim een jaar na uw vertrek ineens een huiszoeking op zoek naar u zou hebben plaatsgevonden en een aanhoudingsbevel voor u zou zijn afgeleverd. Met welk nut een huiszoeking op zoek naar u zou hebben plaatsgevonden is immers totaal niet duidelijk en snijdt geen hout in het licht van uw overige verklaringen dat M(...) nog in 2022 na uw vertrek langs zou gegaan zijn bij I(...) en dit nadat hij een foto van u in het buitenland zou gezien hebben. M(...) zou immers toen reeds geweten hebben dat u niet meer in Irak was waardoor het aldus geen steek houdt dat naar u zou zijn gezocht thuis. Ten andere spreekt u uzelf ook tegen waar u enerzijds opmerkt dat M(...) na uw vertrek (opnieuw) I(...) zou hebben opgezocht toen hij wist dat u in België zat. I(...) zou toen M(...) laten weten hebben dat hij, wanneer u naar Irak zou terugkeren, samen met hem actie tegen u zou ondernemen (CGVS p. 23). Uit wat u hier laat uitschijnen blijkt dat M(...) aldus nog steeds van plan was wraak op u te nemen en dit ook kenbaar maakte aan I(...). Het mag duidelijk zijn dat hij dan met het uitvaardigen van een aanhoudingsbevel op uw naam net het omgekeerde zou bereiken van wat hij beoogt, i.c. dat u zou terugkeren.

Eens zo opmerkelijk is voorts de vaststelling dat u niet eens blijkt te weten waarvan u precies beschuldigd wordt noch wat u mogelijks te wachten staat ingeval van een veroordeling (CGVS p. 25). Waarom er bovendien op heden nog steeds geen vonnis zou zijn, is ook niet duidelijk. U hoeft immers geenszins in Irak aanwezig te zijn om te worden veroordeeld temeer daar u evengoed bij verstek zou kunnen worden veroordeeld. Dat u in het kader van deze valse rechtszaak die tegen u aanhangig zou zijn gemaakt tot slot ook niet eens de moeite deed een advocaat onder de arm te nemen, dit om u op zijn minst te vergewissen van de precieze aanklacht en mogelijke bestraffing, is ook niet ernstig en haalt verder uw geloofwaardigheid onderuit.

Er zijn met andere woorden goede redenen om te besluiten dat u op basis van deze feiten geen vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren. Volledigheidshalve kan hieraan nog worden toegevoegd dat u expliciet stelde vóór de (vermeende) problemen met M(...) nooit eerder problemen te hebben gekend in Irak (CGVS p. 15, 26). Hieraan kan ten slotte nog worden toegevoegd dat u Irak meermaals legaal met uw eigen paspoort heeft verlaten, zo ook bij uw laatste vertrek in september 2022 (CGVS p. 5-7). Dat u ook bij uw laatste vertrek hierin geen graten zag én evenmin problemen kende bij uw uitreis, ondermijnt eens te meer uw beweringen uit vrees voor M(...), gelieerd aan de overheid, uw land van herkomst te hebben verlaten. Wat betreft M(...) werkzaamheden en zijn link met de Iraakse overheid, komt u overigens ook niet verder dan uiten van blote beweringen die u op geen enkele manier weet te staven.

Ook de voorgelegde stukken vermogen geenszins een ander licht te werpen op voorgaande bevindingen.

U legde weliswaar een USB-stick neer met nogmaals documenten op die u al neerlegde en met twee video's. Daarop is – naar u beweert – de inval van de politie in uw vaders woning te zien. In dit verband kan vooreerst worden gesteld dat documenten en beeldmateriaal slechts bewijswaarde hebben in zoverre ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen hier duidelijk niet het geval is. Wat betreft deze videofragmenten kan nog worden opgemerkt dat de aangebrachte beelden door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Video's kunnen met gemonteerde en bewerkte beelden worden samengesteld en er kan dus niet kan worden uitgesloten dat dergelijke beeldopnames gemanipuleerd worden. Het mag dan ook duidelijk zijn dat het voorleggen van beeld- en geluidsmateriaal, waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, geenszins kan weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te weerleggen. Derhalve kan aan de aangebrachte videofragmenten geen bewijswaarde worden toegekend.

De foto's die u neerlegde van M(...) en zijn vader van de Facebookpagina van M(...) kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande. Wie deze persoon is en wat uw eventuele band, dan wel problemen met deze personen zouden zijn, blijkt niet uit de voorgelegde foto's. Deze foto's volstaan ook niet als bewijs van de beweerde werkzaamheden van M(...) dan wel zijn vader.

Wat ten slotte betreft het feit dat u enkele jaren geleden besloot om niet langer een moslim te zijn, dient te worden opgemerkt dat u in dit verband nooit problemen heeft gekend. Uw familie was hiervan op de hoogte en maakte hiervan geen enkel probleem. Aan de buitenwereld maakte u uw afvalligheid niet kenbaar. U leidde uw leven in Irak en kende nimmer problemen omwille van het feit dat u niet praktiseerde. Uit niets blijkt voorts dat u zich officieel afkeerde van de islam. Aan uw bewering dat M(...) nu zou verkondigen dat u atheïst bent en dat u hierom problemen vreest, kan ook geen geloof gehecht worden. Gezien u niet aannemelijk heeft gemaakt problemen met M(...) te hebben gekend (zie supra), kan ook aan uw bewering dat hij tegen iedereen zou zeggen dat u atheïst bent geen enkel geloof gehecht worden. Bovendien beperkt u zich ook hier tot het uiten van een loutere bewering die op geen enkele manier staat (CGVS p. 26-27). Evenmin verduidelijkt u noch concretiseert u wie of wat u precies hierom vreest.

Ter volledigheid merkt het CGVS ook nog op dat u na uw aankomst in de Europese Unie verscheidene landen passeerde zonder er, naar u beweerde, een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS p. 9). Dit gezegd zijnde blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat u in Oostenrijk wel reeds een aanvraag om internationale bescherming ingediend heeft en dit op 11 oktober 2022 – uzelf verklaarde er enkel vingerafdrukken te hebben afgestaan (CGVS p. 9 + Eurodac Search Result). U besloot verder te reizen naar België – waar uw broer zich bevond – en u heeft alsook nagelaten om in een van de andere Europese lidstaten die u passeerde voordat u in België aankwam een aanvraag om internationale bescherming in te dienen. Dit alles doet wel degelijk afbreuk aan de ernst en de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terechtkomt en dat aan hem bescherming kan verlenen, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming en/ of de procedure die hij er opstart afwacht en doorloopt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countryspos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org/>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden.

Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_iraq_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl/blijkt>) dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld

bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiïeten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiïtische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Zo hebben de eerste pagina van uw Iraaks paspoort, van dat van uw vrouw en het paspoort van uw dochter en de identiteitskaarten van jullie 3 enkel betrekking op uw identiteit en die van uw gezinsleden, dewelke in deze beslissing voornamelijk niet ter discussie staan. De woonkaart en de huwelijksakte spreken zich enkel uit over uw woonplaats en burgerlijke stand. Uw visum voor Servië en uw vliegtuigtickets bevestigen louter dat u

Irak met het vliegtuig heeft verlaten en dat u in het bezit was van een Servisch visum, maar bevestigen op geen enkele manier de door u aangehaalde problemen. De foto van het inschrijvingsbewijs van uw auto kan hoogstens bevestigen dat u een auto had, maar dat u in de autohandel zou hebben gezeten of in Irak problemen zou hebben gekend, wordt hiermee geenszins aangetoond. De foto's op de USB stick tonen u in het bijzijn van een oudere man en een jong meisje, van wie u respectievelijk beweert dat het uw vader en dochter zijn. Deze foto's bevestigen evenmin de door u aangehaalde problemen. De video's op de USB-stick werd hierboven reeds besproken.

De vaststelling dat in hoofde van uw broer H(...) A(...) J(...) Al(...) (O.V. (...)) werd beslist hem internationale bescherming toe te kennen, wijzigt niets aan voorgaande temeer daar elk verzoek om internationale bescherming individueel en op zijn eigen intrinsieke waarde dient te worden beoordeeld.

Wat betreft de opmerkingen die na het onderhoud nog werden overgemaakt, moet worden opgemerkt dat deze evenmin een ander licht kunnen werpen op voorgaande. Vooreerst verwijst u enkel naar pagina's van het NPO en beschrijft u simpelweg enkele zaken zonder in concreto te verduidelijken wat u hiermee wil aantonen. Uw opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben betrekking op elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht en maken het dus niet mogelijk om de verschillende argumenten die hierboven zijn ontwikkeld te weerleggen of om een ander licht te werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij heeft middels haar nota met opmerkingen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure, in toepassing van artikel 39/73-2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Krachtens artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeker geacht hiermee in te stemmen indien hij binnen de vijftien dagen na verzending door de griffie van de brief waarin hij op de hoogte wordt gebracht van dit verzoek hiertegen geen bezwaar maakt. *In casu* heeft verzoeker per brief neergelegd op 9 september 2024 gemeld dat hij bezwaar maakt tegen de behandeling van zijn zaak via een louter schriftelijke procedure (rechtsplegingsdossier, stuk 8). Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.
Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome

op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 4 en 13 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6, 57/7 en 62 van de Vreemdelingenwet en van *“de beginselen van behoorlijk bestuur en redelijkheid”*.

Verzoeker betwist vooreerst dat hem niet het voordeel van de twijfel kan worden gegeven, citeert uit meerdere arresten van de Raad in dit verband en stelt dat *“deze lessen uit de jurisprudentie”* van toepassing moeten zijn op onderhavige zaak.

Hij stelt verder dat waar de adjunct-commissaris vraagt tekenen plaatst bij zijn levensloop en bij zijn beroep in Irak, hij ter ondersteuning een reeks facturen overlegt die de verkoop van verschillende auto's op zijn naam in Irak bewijzen (stuk 2 gevoegd bij het verzoekschrift), wat bevestigt dat hij wel degelijk *“betrokken was bij de wederverkoop van tweedehands auto's”*. Aangaande de neergelegde videobestanden, is verzoeker van mening dat de adjunct-commissaris niet duidelijk maakt waarom deze niet als *prima facie* bewijs beschouwd zouden kunnen worden. Waar de adjunct-commissaris volgens verzoeker hierover in de bestreden beslissing stelt dat *“het mogelijk is dat de video's ‘mogelijk geënceneerd’ werden en dat ze ‘kunnen’ bestaan uit bewerkte en gemanipuleerde sequenties”*, betoogt verzoeker dat dit *“theorieën zijn die niet ondersteund worden door waarnemingen van de andere kant”*. Verzoeker stelt dat het dan ook onbegrijpelijk is dat de tegenpartij deze videobestanden heeft afgewezen, aangezien ze duidelijk tonen dat zijn vader in zijn eigen huis door politieagenten wordt mishandeld, en deze op zijn minst beschouwd moeten worden als een begin van bewijs. Verzoeker verwijst in dit kader naar rechtspraak van de Raad.

Waar hem in de bestreden beslissing onredelijk gedrag wordt verweten, stelt verzoeker dat *“een discussie met een vriend in een café niet kan worden geïnterpreteerd als onredelijk gedrag, ook al vond dit gesprek plaats tijdens een maand die heilig is voor de sjiïeten”*. Verzoeker stelt dat, aangezien hij atheïst is, hij zich niet bewust was van de periode waarin de discussie plaatsvond, er hem niet werd gevraagd welke stroming van de islam hij voorheen had gevolgd, en indien hij in het verleden geen sjiïet was, er niet van hem kon verwacht worden dat hij op de hoogte was van de exacte timing van een religieuze feestdag van een andere stroming dan de zijne. Bovendien stelt verzoeker dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat M. een bekend persoon was, maar dat hij niet wist dat hij sjiïet was. Voorts is hij van mening dat indien verzoekers om internationale bescherming zich te allen tijde op een voorzichtige en redelijke manier zouden gedragen, hun verzoeken elk doel zouden missen. Hij stelt bovendien dat hij na het geschil met M. uit Bagdad is weggegaan om verdere problemen met M. te vermijden en dat hij stappen ondernomen heeft om het land snel te verlaten.

Verzoeker legt verder uit dat, aangezien hij het initiatief nam *“tot de discussie over dit onderwerp”*, het begrijpelijk is dat M. het op hem gemunt had. Verzoeker is van mening dat zijn relaas hierover geloofwaardig is en hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

Wat betreft zijn atheïsme, herhaalt verzoeker dat hij zich *“al enkele jaren van de moslimreligie had gedistantieerd”* en hij van plan was om met T. naar Erbil te gaan om naar een nachtclub te gaan en dronken te worden. Verzoeker meent dat hem hierover niet veel vragen gesteld zijn en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) uiteindelijk van hem verwacht dat hij een negatief feit bewijst, namelijk dat hij geen godsdienst meer heeft. Hij geeft hierbij een theoretische uitleg over de bewijslast en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betoogt dat *“ook al wordt [zijn] atheïsme [...] getolereerd door zijn familie, hetzelfde niet kan worden gezegd van de Iraakse samenleving als geheel”*. Verzoeker voegt hieraan toe dat *“het feit dat zijn atheïsme aan iedereen wordt onthuld bijzonder gevaarlijk is, gezien het conservatisme dat de samenleving aan de dag legt”* en dat er *“de afgelopen tien jaar in talrijke persartikelen is bericht over de grote moeilijkheden waarmee atheïsten in Irak worden geconfronteerd”*, ter staving waarvan hij verwijst naar de stukken 3 tot en met 9 gevoegd bij het verzoekschrift). Hij wijst op hetgeen in het laatste rapport van EUAA over de algemene situatie in Irak kan worden gelezen over eerwraak gepleegd tegen mannen die geacht worden culturele, sociale en religieuze normen te hebben overschreden (stuk 10 gevoegd bij het verzoekschrift). Verzoeker is van mening dat hij het risico loopt dat zijn levensstijl bekend zou worden, en hij daardoor aan discriminatie zou worden blootgesteld. Verder is hij van oordeel dat het feit dat hij zijn land van herkomst legaal en in het bezit van een paspoort heeft kunnen verlaten geen afbreuk doet aan zijn vrees, naar analogie met wat de Raad oordeelde in andere zaken, dat de door hem gegeven uitleg waarom hij ervoor koos naar België te komen *“logisch en verklaarbaar”* is en dat het feit dat hij in Oostenrijk vingerafdrukken gegeven heeft volstrekt irrelevant is. Bovendien kan het feit dat zijn broer in België als vluchteling is erkend, hoewel dit niet kan leiden tot automatische erkenning van zijn vluchtelingenstatus, niettemin de beoordeling van zijn verzoek om

internationale bescherming beïnvloeden, aldus verzoeker, die in dit verband verwijst naar rechtspraak van de Raad.

Vervolgens betoogt verzoeker met betrekking tot de vereiste formele motivering van de bestreden beslissing dat zijn situatie te restrictief werd geïnterpreteerd en dat er sprake is van het ontbreken van een motivering op verschillende punten.

3.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM, van artikel 14 van de richtlijn 2011/95/EU, van de artikelen 48/4, § 2 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker verwijst naar artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en voert aan dat, aangezien de *“beschikking is gebaseerd op rapporten die zijn gedateerd tussen 2022 en januari 2024”*, er niet kan worden aangenomen dat de bestreden beslissing is gebaseerd op een beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Irak en Bagdad. Verzoeker betoogt dat er geen rekening is gehouden met *“de meer of minder frequente bezoeken van verzoeker”* aan Erbil, maar dit echter van invloed kan zijn op de *beoordeling* van zijn situatie. Hij gaat op algemene wijze in op de veiligheidssituatie in Irak en verwijst hierbij naar de stukken gevoegd bij zijn verzoekschrift. Hij wijst daarnaast op de zeer moeilijke toegang tot (stromend) water in het land, wat in combinatie met een gebrek aan toegang tot gezondheidszorg, door de Raad in zijn arrest met nummer 283 023 van 11 januari 2023 zou zijn beschouwd als een reden om onder andere de vluchtelingenstatus toe te kennen. Verzoeker stipt hierbij aan dat het feit dat zijn familie zich nog in Irak bevindt, niets afdoet aan de vaststelling dat er sprake is van *“uiterst moeilijke levensomstandigheden waardoor verzoeker mogelijk niet in al zijn behoeften kan voorzien”*. Hij meent dat deze omstandigheden erop wijzen dat hij, indien hij zou terugkeren, het risico zou lopen te worden blootgesteld aan *“onmenselijke en vernederende behandelingen die worden gekenmerkt door grote onzekerheid”*.

3.1.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden, blijktens de inventaris, de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

“(…)

2. Kopie van facturen op naam van A(...) O(...) O(...)

3. Associated Press, 08.10.2023, *“Many nonbelievers hide views in Middle East, North Africa”* in VOAnews, beschikbaar op

[hups://www.voanews.com/a/many-nonbelievers-hide-views-in-middle-east-north-africa/7297698.html](https://www.voanews.com/a/many-nonbelievers-hide-views-in-middle-east-north-africa/7297698.html)

4. C. Metcalfe, 05.01.2023, *“How an Iraqi Instagram influencer became a people smuggler”* in Wired, beschikbaar op

<https://www.wired.com/story/how-an-iraqi-instagram-influencer-became-an-unlikely-people-smuggler/>

5. J. NEURINK, 11.09.2020. *“Are Iraqi youth losing their religion?”* in Al-Monitor, beschikbaar op <https://www.al-monitor.com/originals/2020/09/irreligionism-religion-atheism> iraq

<https://www.al-monitor.com/originals/2020/09/irreligionism-religion-atheism>
secularism.html?token=eyJlbWVpbC161mlheGltZXNuYXBwZUBob3RIWlsLniZyLiwiBmlklloiMic2MDcilD%3D%3D&utm_medium=cmail&utm_campaign=Ungroupe d%20transactional%20email&utm_content=Ungroupe d%20transactional%20email-H 11^1501173258^^^ 49e7737ec12e&utm_source=campmgr&utm_tenn~Access%20Article

6. N. Tarzi, 20.07.2019, *“Iraq's growing community ofatheists no longer peripheral”* in The Arab weekly, beschikbaar op <https://the arabweekly.com/iraqs-growing-community-atheists-no-longer-peripheral>

7. Courrier international, 26.06.2019, *“L'athéisme progresse parmi la jeunesse arabe”* in Courrier international, beschikbaar op

<https://www.courrierinternational.com/article/sondagc-latheismc-progrcsse-parmi-la-jeunesse-arabe>

8. EUAA, *Individuals considered to have committed blasphemy and/or apostasy*, 2019, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countrv-guidancce-iraq-2021/214-individuals-considered-have-committedblasphemv-an-dor-apostasy>

9. Your middle East, 14.03.2014, *“Printemps des athées : à Bagdad sans Dieu”* in Courrier International, beschikbaar op

[https://www.counicrinternational.com/aiicle/2014/03/13/printemps-dcs-athces-a-bagdad-sans-dieu#:~:texl=En%201rak%20comme%20dans%20n.\(sunnites%20et%20chiites%20confondus\).](https://www.counicrinternational.com/aiicle/2014/03/13/printemps-dcs-athces-a-bagdad-sans-dieu#:~:texl=En%201rak%20comme%20dans%20n.(sunnites%20et%20chiites%20confondus).)

10. EUAA, *Iraq - Countryfocus : Country oforigin information report*, 2024, beschikbaar op <https://www.cgrra.be/sitcs/default/riies/rapporten/euaa coi report iraq country focus 20240523.pdf>

11. FOD Buitenlandse zaken, *Algemene veiligheid in Irak*. 2024. beschikbaar op <https://diplomaie.belgium.be/nl/landen/irak/reizen-naar-irak-reisadvies/algemene-veiligheid-irak>

12. Koha. 17.07.2024, *“Les attaques de l'État islamique ont doublé en Irak et en Syrie par rapport à l'année dernière”* in Koha. beschikbaar op

<https://ww.v.koha.net/tr/bote/426346/sulmet-c-shtetil-islaniik-u-dyfishuan-ne-irak-e-siri-krahasuar-me-vitin-e-k aluar>

13. E. BOUVIER. *Où en est / 'Etat islamique au Levant (1/2) ? Une organisation toujours très active.* 2024. beschikbaar op www.lesclesdumoyenorient.com/Ou-en-est-l-etat-islamique-au-Levant-1-2-Une-organisation-toujours-tres-active.html
14. M. Miktar. 02.05.2023, « L'État islamique, entre déclin et expansion » in TV5Monde. beschikbaar op <https://infonction.tv5monde.com/international/letat-islamique-entre-declin-et-expansion-2462783>
15. EUAA, Iraq - Security situation. 2024. beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_on_20240523.pdf
16. Kurdistan au féminin. La Turquie bombarde deux villages kurdes du Kurdistan irakien. 2024. beschikbaar op <https://kurdistan-au-feminin.fr/2024/08/09/La-turquie-bombarde-deux-villages-kurdes-du-kurdistan-dirak/>
17. Rojinfo. 07.08.2024. "La Turquie intensifie son occupation au Kurdistan irakien" in Rojinfo. beschikbaar op <https://rojinfo.com/la-turquie-intensifie-so-occupation-au-kurdistan-irakien/>
18. T. Renaudon, 11.06.2024, « Au Kurdistan irakien, les civils sous les bombes lancées par la Turquie » in RFI. beschikbaar op <https://www.rfi.fr/fr/podcasts/reportage-international/20240610-au-kurdistan-irakien-les-civils-sous-les-bombes-lancees-par-la-turquie>
19. M.-C. Roupie. 28.05.2024. « Kurdistan irakien : les civils pris entre deux feux entre Ankara et le PKK » in France 24. beschikbaar op <https://www.france24.com/fr/vid%C3%A9o/20240528-kurdistan-irakien-les-civils-pris-entre-deux-feux-entr-c-an-ankara-et-le-pkk-1>
20. Y. Bourdillon. 16.02.2024. « L'Iran frappe le Kurdistan irakien, la Syrie et même le Pakistan » in Les Echos, beschikbaar op <https://www.lesechos.fr/monde/enjeux/internationaux/iran-frappe-au-kurdistan-irakien-dans-une-escalade-control-2046623>
21. Rojinfo, 31.05.2022. « Les attaques turques ont tué plus d'une centaine de civils au Sud-Kurdistan depuis 2015 » in Rojinfo. beschikbaar op <https://www.rojinfo.com/les-attaques-turques-ont-tue-plus-dune-centaine-de-civils-au-sud-kurdistan-depuis-2015/>
22. Human Rights Watch, Iraq: Compensation for ISIS Victims Too Little, Too Late. 2023. beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2023/05/09/iraq-compensation-isis-victims-too-little-too-late>
23. UNHCR. Returning Iraqis face dire conditions following camp closures. 2021. beschikbaar op <https://www.unhcr.org/news/stories/returning-iraqis-face-dire-conditions-following-camp-closures>
24. Amnesty International, Irak - Rapport annuel 2022. 2023. beschikbaar op <https://www.amnesty.be/infos/rapports-annuels/rapport-annuel-2022/rapport-annuel-2022-moen-orient-afrique-nord/article/irak-rapport-annuel-2022>
25. Human Rights Watch, World report 2023 - Iraq. 2023. beschikbaar op <https://www.hrw.org/world-report/2023/country-chapters/iraq#216f40>
26. AFP, 14.07.2023. « A Bagdad, des Irakiens inquiets pour leur fleuve, seule échappatoire à la canicule » in RTL Info, beschikbaar op <https://www.rtl.be/actu/monde/international/bagdad-des-irakiens-inquiets-pour-leur-fleuve-seule-echappatoire-la-canicule/2023-07-14/article/569163>
27. ONU Info, Malgré des progrès, l'Iraq n'a pas encore franchi un cap critique, selon l'envoyée de l'ONU, 2023, beschikbaar op <https://www.news.un.org/fr/story/2023/05/1135297>
28. ONU Info, En visite en Iraq, Guterres exprime le soutien de l'ONG à faire progresser la paix, 2023, beschikbaar op <https://news.un.org/fr/story/2023/03/1132777>

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. In haar nota met opmerkingen neergelegd op 28 augustus 2024 gaat de verwerende partij onder meer in op de actuele veiligheidssituatie in Irak onder verwijzing naar landeninformatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, alsook het COI-rapport "Iraq: Security situation" van EUAA van mei 2024 als bijkomende informatiebron.

3.2.2. Op 31 oktober 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij volgende bijkomende nieuwe elementen voegt:

- stuk 1: kopie van factuur tussen A. O. O. en R. A. Z. A.;
- stuk 2: kopie van factuur tussen A. O. O. en R. A. Z. H.;
- stuk 3: kopie van factuur tussen A. O. O. en R. H. S.;
- stuk 4: kopie van factuur tussen A. O. O. en H. M. H.;
- stuk 5: kopie van document van sjeik A. O. H. A. M. S.

Verzoeker licht toe dat hij met stukken 1-4 vertalingen bijbrengt van de facturen die hij eerder ter ondersteuning van zijn beroep had ingediend, waaruit blijkt dat "deze facturen wel degelijk op zijn naam zijn

gesteld, waardoor ondubbelzinnig kan worden vastgesteld dat hij wel degelijk een autohandelaar is", en hij met stuk 5 de bemiddelingspoging met M. wenst aan te tonen.

3.2.3. Ter terechtzitting toont verzoeker de originelen van de documenten gevoegd bij voormelde aanvullende nota.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

3.3.2.1. De Raad benadrukt vooreerst dat verzoeker de schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet niet dienstig kan aanvoeren tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien de bestreden beslissing genomen werd op grond van, wat de vluchtelingenstatus betreft, artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en, wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit onderdeel van het eerste middel mist aldus juridische grondslag.

3.3.2.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker in zijn eerste middel de schending aan van de artikelen 48, 48/2 en 57/7 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 4 en 13 van de richtlijn 2011/95/EU en voert hij in zijn tweede middel de schending aan van artikel 14 van voormelde richtlijn, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zouden kunnen zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van die wet. Verder preciseert verzoeker niet welke *"beginselen van behoorlijk bestuur"*, behalve het redelijkheidsbeginsel, hij geschonden acht.

3.3.2.3. In de mate dat verzoeker in beide middelen aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.2.4. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet ontvankelijk.

3.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *"afdoende"* wijze. Het begrip *"afdoende"* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) er geen geloof kan worden gehecht aan het door hem naar voren geschoven asielrelaas en zijn aangehaalde vrees, nu (i) zijn verklaringen dat zijn problemen begonnen zijn na een conflict met M. tijdens een cafébezoek in 2022, niet kunnen overtuigen, (ii) ook zijn bewering dat M. zijn vriend I. ingeschakeld zou hebben om verzoeker in de val te lokken en valselijk te beschuldigen van drugsbezit, niet kan overtuigen, (iii) ook wat betreft de telefoontjes van H. rond een aankoop van een wagen van verzoeker en verzoekers veronderstelling dat het om een list zou gaan, enkele bemerkingen gemaakt kunnen worden, (iv) blijkt dat M. de medewerking van anderen niet nodig zou hebben om verzoeker te grazen te nemen indien hij daadwerkelijk zo machtig is als verzoeker beweert, (v) gezien er geen geloof kan gehecht worden aan de aanleiding van het conflict met M., noch aan de manier dat hij verzoeker in de val zou willen lokken, er bijgevolg ook geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat M. en diens vader in maart/april 2023 nog bij verzoekers ouders langskwamen, en evenmin aan de beweerde bemiddelingspoging, de huiszoeking en het aanhoudingsbevel, (vi) hij zich ook hier beperkt tot enkele loutere beweringen die hij niet staft aan de hand van enig overtuigend en tastbaar begin van bewijs, (vii) het geen steek houdt dat ruim een jaar na zijn vertrek ineens een huiszoeking naar hem zou hebben plaatsgevonden en een aanhoudingsbevel voor hem zou zijn afgeleverd, (viii) hij niet eens blijkt te weten waarvan hij precies beschuldigd wordt noch wat hem mogelijk te wachten staat in geval van een veroordeling, het bovendien niet duidelijk is waarom er op heden nog steeds geen (verstek)vonnissen zou zijn, en het ook niet ernstig is dat hij in het kader van deze valse rechtszaak die tegen hem aanhangig zou zijn gemaakt niet eens de moeite deed een advocaat onder de arm te nemen, (ix) hij expliciet stelde vóór de (vermeende) problemen met M. nooit eerder problemen te hebben gekend in Irak, (x) het feit dat verzoeker op legale wijze en met zijn eigen paspoort Irak verlaten heeft, hier geen graten in zag en evenmin problemen kende, zijn beweringen Irak te hebben verlaten uit vrees voor M., die gelieerd zou zijn aan de overheid, verder ondermijnt, (xi) hij overigens niet verder komt dan het uiten van blote beweringen wat betreft M.'s werkzaamheden en link met de Iraakse overheid, (xii) de voorgelegde stukken geen ander licht werpen op voorgaande bevindingen, (xiii) hij nooit problemen heeft gekend omwille van het feit dat hij enkele jaren geleden besloot om niet langer een moslim te zijn, voorts uit niets blijkt dat hij zich officieel afkeerde van de islam en aan zijn bewering dat M. nu zou verkondigen dat hij atheïst is en dat hij hierom problemen vreest ook geen geloof gehecht kan worden, en (xiv) hij nagelaten heeft om in de andere Europese lidstaten waar hij passeerde alvorens hij naar België kwam een verzoek om internationale bescherming in te dienen, omdat (B) er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en er geen elementen voorliggen die erop wijzen dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, omdat (C) de overige door verzoeker neergelegde documenten deze appreciatie niet kunnen wijzigen, omdat (D) de vaststelling dat werd beslist aan zijn broer H.A.J.A.O. internationale bescherming toe te kennen niets wijzigt aan het voorgaande temeer daar elk verzoek om internationale bescherming individueel en op zijn eigen intrinsieke waarde dient te worden beoordeeld, en omdat (E) de opmerkingen die na het onderhoud nog werden overgemaakt evenmin een ander licht kunnen werpen op het voorgaande. Deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Irak, te hebben verlaten en er op heden niet naar terug te kunnen omwille van problemen met een zekere M., die verzoeker ervan zou beschuldigen atheïst te zijn. Verzoeker

zou eind augustus 2022 aan zijn vriend T. op café hebben voorgesteld naar Erbil te gaan, voor werk en ontspanning. M., een vriend van T. en een kennis van verzoeker, zou bij hen komen zitten zijn en zich opgejaagd hebben toen hij hoorde wat T. en verzoeker van plan waren. M. zou zich afgevraagd hebben hoe iemand in de rouwmaand Muharam plezier kon hebben en alcohol kan drinken. Hierna zouden verzoeker en M. gevochten hebben en elkaar beledigd hebben. Twee dagen na dit gevecht zou verzoekers vriend I. hem opgebeld hebben om te melden dat M. hem wou betrekken in zijn plan om drugs in verzoekers auto te verstoppert, zodat M. verzoeker valselijk zou kunnen beschuldigen van drugsbezit. Begin september 2022 zou verzoeker opgebeld geweest zijn door H. J., die een auto bij verzoeker wilde kopen en verzoeker wou ontmoeten. Verzoeker zou onraad geroken hebben omdat H. J. het financieel niet breed had, een vriend was van M., en erop bleef aandringen elkaar te ontmoeten. Verzoeker zou H. J. afgewimpeld hebben en gezegd hebben dat hij onderweg was naar Erbil. Verzoekers vader zou verzoeker op dat moment aangeraden hebben niet meer naar huis te komen, waarop verzoeker naar zijn oom in Bagdad gegaan zou zijn en daar gebleven zou zijn tot aan zijn vertrek uit Irak op legale wijze op 29 september 2022. Na zijn vertrek zou M. verzoekers vriend I. nogmaals bezocht hebben omdat M. een foto van verzoeker in België zou gezien hebben. I. zou ontkend hebben met verzoeker contact te hebben gehad en bevestigd hebben zijn medewerking te zullen verlenen aan het plan om verzoeker valselijk van drugsbezit te beschuldigen in geval verzoeker zou terugkeren naar Irak. Eveneens zouden M. en zijn vader in maart of april 2023 langsgekomen zijn bij verzoekers vader, waarbij zij verzoeker uitgemaakt zouden hebben voor ongelovige. In oktober 2023 zou verzoekers vader geprobeerd hebben via de ouderlingen een verzoening te regelen met de familie van M., wat echter mislukt zou zijn. In november 2023 zou de politie naar verzoekers huis gekomen zijn, waarbij zij de woning doorzocht zouden hebben en aan verzoekers vader laten weten hebben dat zij een arrestatiebevel voor verzoeker hadden. Omwille van dit aanhoudingsbevel stelt verzoeker te vrezen dat hij bij terugkeer naar Irak in de gevangenis zal belanden.

Na lezing van het administratief dossier is de Raad in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat verzoeker geen vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk weet te maken.

Vooreerst treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar ze terecht vaststelt dat verzoekers verklaringen dat zijn problemen begonnen zijn na een conflict met M. tijdens een cafébezoek niet kunnen overtuigen. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt uiteengezet:

“Zo stelde u dat u met uw vriend T(...) op café zat en dat jullie het hadden over een plezierreisje naar Erbil. M(...) zou dit gehoord hebben en zich met het gesprek gemoeid hebben. Uiteindelijk zou u met M(...) op de vuist gegaan zijn (CGVS p. 13 ev.). Vooreerst kan worden opgemerkt dat u beweerde M(...) te kennen omdat hij in uw regio woonde. U schetste hem als een slecht en louche figuur die samen met zijn vader voor de overheid werkte. Hij stond in de regio gekend als iemand die veel aan gevechten deelnam. Hij had ook een auto van de regering. Hij reed rond in de stad en was respectloos tegen ouderen en jongeren, hij had wapens. Gans zijn familie stond zo gekend in de buurt. M(...) en zijn familie zijn sjiieten (CGVS p. 14, 17-19). Uit uw verklaringen blijkt dus duidelijk dat u de reputatie van M(...) kende. Dat u zo openlijk uw standpunt zou durven verkondigen inzake feesten tijdens de Muharem maand, een heilige periode voor de sjiieten, in de nabijheid van M(...) én wetende dat hij een sjiiet was, lijkt dan ook zeer onwaarschijnlijk. Er mag verwacht worden dat u zich in nabijheid van dergelijk befaamd figuur voorzigtiger zou hebben opgesteld. Uw verklaring hiervoor, met name dat u niet wist dat dergelijke uitlatingen hem zouden ambeteren en dat iedereen graag feest en een luchtje schept, houdt geen steek en dit net omwille van de beruchte naam die M(...) had en die u bekend was en het feit dat hij en zijn stam sjiitisch zijn (CGVS p. 17-18). Verder dringt de vraag zich op waarom M(...) naar aanleiding van dit gespreksonderwerp enkel u hierop zou hebben aangesproken en niet uw vriend T(...), die nochtans evenzeer uw mening deelde omtrent een plezierreisje. Immers, uit wat u liet optekenen repliceerde T(...) op uw voorstel om een reisje naar Erbil te maken met de vraag wanneer en hoe jullie zouden gaan, waaruit duidelijk blijkt dat hij uw idee genegen was. Ook uzelf kon dit niet verklaren (CGVS p. 16-18). Ten slotte is het totaal onaannemelijk dat noch u noch M(...) naar aanleiding van dit conflict geen klacht neerlegde bij de autoriteiten. Te meer daar u beweerde dat M(...) en zijn vader voor de autoriteiten werkten en u stelde dat u zijn eer als militair gekrenkt zou hebben omdat u hem, een militair, geslagen zou hebben (CGVS p. 19). U stelde dat M(...) geen klacht neerlegde omdat een klacht als gevolg zou hebben dat er snel een verzoening zou geregeld worden en dat M(...) een groter doel had voor u (CGVS 14). Deze uitleg slaat nergens op. Onmiddellijk na het incident kan u niet op de hoogte geweest zijn van de verdere bedoelingen van M(...). U verklaarde immers zelf dat u na de vechtpartij naar huis ging en dacht het probleem opgelost was (CGVS p. 14). Over de reden waarom uzelf geen klacht indiende, sprak u zichzelf overigens tegen. Zo verklaarde u de ene keer dat het een gewoon gevecht was, u dacht dat het voorbij was om vervolgens direct nadien op te merken geen klacht te hebben ingediend tegen M(...) omdat de politie toch niets zou ondernemen omdat M(...) een hoge graad heeft en gans zijn familie bij de politie zit. U wilde het probleem niet groter maken en het stoppen (CGVS p. 19-21). Dergelijke tegenstrijdige en onlogische verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten eens te meer.”

Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij aanvoert dat, omdat hij vroeger geen sjiiet was en op het moment van het cafébezoek atheïst was, er van hem niet verwacht kan worden dat hij wist dat het een heilige

maand was voor de sjiiten. De Raad merkt op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt dat verzoeker in Irak in een gemengde wijk woonde en verklaart dat tijdens de heilige maand van de sjiiten de straten worden afgezet en een plaats zijn voor het uitvoeren van rituelen (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9, 17). Dit in acht genomen, kan er van verzoeker wel degelijk verwacht worden dat hij op de hoogte was van het feit dat men zich op dat moment in de maand Muharam bevond. Evenmin kan hij gevolgd worden waar hij betoogt dat er hem niet gevraagd werd welke stroming van de islam hij zelf vroeger volgde, daar uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat dit hem wel degelijk gevraagd werd, waarop verzoeker bevestigde vroeger soenniet geweest te zijn (*Ibid.*, p. 8). Bovendien merkt de Raad op dat waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaard te hebben dat hij niet wist dat M. een sjiit was, dit niet correct is, daar blijkt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud erkende wel degelijk te weten dat M. een sjiit was (*Ibid.*, p. 18). Gelet op het voorgaande stelt de Raad in navolging van de adjunct-commissaris vast dat het onwaarschijnlijk is dat verzoeker in het bijzijn van M. zo openlijk zijn standpunt verkondigd zou hebben en zich niet voorzichtiger zou hebben opgesteld. De algemene argumentatie dat niet van verzoekers om internationale bescherming kan worden verwacht dat zij zich altijd en overal redelijk en voorzichtig zouden gedragen, gaat derhalve *in casu* niet op. Waar verzoeker nog wijst op de stappen die hij heeft ondernomen na het ontstaan van het geschil met M. om zijn land snel te verlaten, verklaart hij geenszins zijn gedrag dat aanleiding zou hebben gegeven tot de problemen die hem daartoe zouden hebben genoopt.

Aangaande het feit dat M. enkel verzoeker, en niet T. viseerde, stelt verzoeker in zijn verzoekschrift *post factum* dat dit zou zijn omdat verzoeker het initiatief nam voor hun trip naar Erbil. Verzoeker kan niet overtuigen, aangezien hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet wist te vertellen waarom enkel hij gevisieerd werd, en T., zoals de adjunct-commissaris terecht vaststelt, evenzeer enthousiast inging op het idee van hun reisje naar Erbil. In die zin zou T. dus ook tegen M.'s schenen geschopt moeten hebben door mee te gaan in het idee over hun tripje.

Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij in dit kader nog aanvoert dat hij "*geen tegenstrijdig of fantasievol verslag heeft gegeven*", gelet op zijn tegenstrijdige verklaringen over de redenen waarom hij geen klacht indiende tegen M. Bovendien stipt de Raad aan dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, ongeloofwaardige en onaannemelijke verklaringen. De Raad stelt vast dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing op genoegzame wijze heeft uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtmotieven en dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen poging onderneemt om het merendeel van de relevante motieven te verklaren of te weerleggen. Verzoeker laat de motivering van de bestreden beslissing geheel onverlet waar erop wordt gewezen dat (i) zijn bewering dat M. zijn vriend I. ingeschakeld zou hebben om verzoeker in de val te lokken en valselijk te beschuldigen van drugsbezit, niet kan overtuigen, (ii) ook wat betreft de telefoontjes van H. rond een aankoop van een wagen van verzoeker en verzoekers veronderstelling dat het om een list zou gaan, enkele bemerkingen gemaakt kunnen worden, (iii) blijkt dat M. de medewerking van anderen niet nodig zou hebben om verzoeker te grazen te nemen indien hij daadwerkelijk zo machtig is als verzoeker beweert, (iv) gezien er geen geloof kan gehecht worden aan de aanleiding van het conflict met M., noch aan de manier dat hij verzoeker in de val zou willen lokken, er bijgevolg ook geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat M. en diens vader in maart/april 2023 nog bij verzoekers ouders langskwamen, en evenmin aan de beweemde bemiddelingspoging, de huiszoeking en het aanhoudingsbevel, (v) hij zich ook hier beperkt tot enkele loutere beweringen die hij niet staft aan de hand van enig overtuigend en tastbaar begin van bewijs, (vi) het geen steek houdt dat ruim een jaar na zijn vertrek ineens een huiszoeking naar hem zou hebben plaatsgevonden en een aanhoudingsbevel voor hem zou zijn afgeleverd, (vii) hij niet eens blijkt te weten waarvan hij precies beschuldigd wordt noch wat hem mogelijk te wachten staat in geval van een veroordeling, het bovendien niet duidelijk is waarom er op heden nog steeds geen (verstek)vonnissen zou zijn, en het ook niet ernstig is dat hij in het kader van deze valse rechtszaak die tegen hem aanhangig zou zijn gemaakt niet eens de moeite deed een advocaat onder de arm te nemen, (viii) hij expliciet stelde vóór de (vermeende) problemen met M. nooit eerder problemen te hebben gekend in Irak, en (ix) hij niet verder komt dan het uiten van blote beweringen wat betreft M.'s werkzaamheden en link met de Iraakse overheid. Deze concrete en pertinente vaststellingen en overwegingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, worden door verzoeker geenszins weerlegd of ontkracht en worden derhalve door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing tevens terecht dat de vaststelling dat verzoeker Irak in september 2022 legaal met zijn eigen paspoort heeft verlaten en hij geen problemen kende bij zijn uitreis, de geloofwaardigheid van zijn vrees voor M., die gelieerd zou zijn aan de overheid, verder ondermijnt. Door deze gevolgtrekking in zijn verzoekschrift zonder meer tegen te spreken, doet verzoeker er geenszins afbreuk aan.

Voorts stelt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing het volgende:

“Wat ten slotte betreft het feit dat u enkele jaren geleden besloot om niet langer een moslim te zijn, dient te worden opgemerkt dat u in dit verband nooit problemen heeft gekend. Uw familie was hiervan op de hoogte en maakte hiervan geen enkel probleem. Aan de buitenwereld maakte u uw afvalligheid niet kenbaar. U leidde uw leven in Irak en kende nimmer problemen omwille van het feit dat u niet praktiseerde. Uit niets blijkt voorts dat u zich officieel afkeerde van de islam. Aan uw bewering dat M(...) nu zou verkondigen dat u atheïst bent en dat u hierom problemen vreest, kan ook geen geloof gehecht worden. Gezien u niet aannemelijk heeft gemaakt problemen met M(...) te hebben gekend (zie supra), kan ook aan uw bewering dat hij tegen iedereen zou zeggen dat u atheïst bent geen enkel geloof gehecht worden. Bovendien beperkt u zich ook hier tot het uiten van een loutere bewering die op geen enkele manier staat (CGVS p. 26-27). Evenmin verduidelijkt u noch concretiseert u wie of wat u precies hierom vreest.”

Uit bovenstaande motieven blijkt, in tegenstelling tot wat verzoeker er meent uit af te kunnen leiden, niet dat de adjunct-commissaris in twijfel trekt dat verzoeker atheïst is, in de zin dat hij niets voelt voor de islam en zijn leven niet leidt volgens de principes en regels van dit geloof. Wel betwist de adjunct-commissaris dat verzoeker omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging koestert bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift dat hij zich al enkele jaren gedistantieerd had van de islam en naar Erbil wou gaan, doch weerlegt hiermee niet *in concreto* de vaststelling dat hij in het verleden nooit problemen gekend heeft omwille van het feit dat hij atheïst zou zijn en zijn vrouw en familie hier evenmin problemen mee hadden. Aangezien verzoeker op het moment van het persoonlijk onderhoud reeds enkele jaren niet meer geloofde (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 26) en niet blijkt dat hij dit openlijk proclameerde, kan niet worden aangenomen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Irak dit wél als dusdanig zal manifesteren. Met zijn verwijzing naar algemene informatie in zijn verzoekschrift over moeilijkheden waarmee atheïsten in Irak kunnen worden geconfronteerd en de intimidatie en het geweld waarvan zij het slachtoffer kunnen worden (stukkenbundel verzoeker, stuk 3 - 10) maakt verzoeker dan ook niet concreet aannemelijk dat hij bij een eventuele terugkeer naar Irak effectief met deze moeilijkheden geconfronteerd zou worden, dan wel het slachtoffer zou worden van gericht geweld en intimidatie. Verder kan, in navolging van de adjunct-commissaris, worden vastgesteld dat, daar er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers problemen met M., er evenmin geloof kan worden gehecht aan de bewering dat M. openbaar zou maken dat verzoeker een atheïst is. Verder wijst de Raad erop dat, waar verzoeker stelt dat er hem omtrent zijn atheïsme en levensstijl als atheïst weinig (gedetailleerde) vragen werden gesteld, hij zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij al dan niet aflegt tijdens zijn persoonlijk onderhoud en het niet aan de *protection officer* van het CGVS is om het gehoor te sturen. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat hem gevraagd werd of hij nog iets toe te voegen had aan zijn verklaringen, waarop verzoeker negatief antwoordde (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27).

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. De eerste pagina's van verzoekers paspoort, van dat van zijn vrouw en het paspoort van zijn dochter en hun identiteitskaarten hebben enkel betrekking op hun identiteit, die *in casu* niet ter discussie staat (AD, stuk 5, ‘Documenten’, nrs. 1, 3 en 5). Verzoekers adreskaart en huwelijksakte betreffen louter zijn woonplaats en zijn huwelijk (*Ibid.*, nrs. 2 en 3), maar hebben net zo min betrekking op zijn vluchtmotieven. Evenmin kunnen verzoekers Servisch visum en zijn vliegtuigtickets de door hem aangehaalde problemen in Irak staven (*Ibid.*, nr. 4). De foto van het inschrijvingsbewijs van verzoekers auto kan staven dat verzoeker een auto heeft, maar toont verder verzoekers vluchtmotieven niet aan (*Ibid.*). Evenmin tonen de foto's, waarop verzoeker met zijn vader en dochter te zien zou zijn, zijn problemen in Irak aan (*Ibid.*). Wat betreft de videofragmenten, waarop de inval van de politie in verzoekers vaders woning te zien zou zijn (*Ibid.*), stelt de Raad in navolging van de adjunct-commissaris vast dat aan videofragmenten slechts een beperkte bewijswaarde kan worden toegekend, aangezien zij door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift kritiek uit op het onderzoek van deze videofragmenten door de adjunct-commissaris, daar zij niet aantoonde dat zij effectief bewerkt, gemanipuleerd of geësceneerd zouden zijn, gaat hij er verkeerdelijk van uit dat aan dergelijke videobeelden slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De foto's die verzoeker neerlegt van M. en zijn vader (*Ibid.*), afkomstig van de Facebookpagina van M. volstaan evenmin ter staving van verzoekers asielmotieven, aangezien uit deze foto's niet blijkt wat verzoekers band zou zijn met deze persoon en hieruit niet kan worden afgeleid dat verzoeker problemen gehad zou hebben met deze persoon. Wat betreft de facturen waarvan verzoeker fotokopieën voegt bij zijn verzoekschrift (stukkenbundel verzoeker, stuk 2) respectievelijk zijn aanvullende nota (aanvullende nota verzoeker neergelegd op 31 oktober 2024, stukken 1 – 4), merkt de Raad op dat deze documenten kunnen staven dat hij in de sector zat van de verkoop van auto's, doch zij de door hem beweerde problemen waardoor hij Irak verlaten zou hebben niet bewijzen. Waar verzoeker aangaande de door hem beweerde bemiddelingspoging van zijn vader bij aanvullende nota een document bijvoegt (*Ibid.*, stuk 5), merkt de Raad op dat hieruit hoogstens kan worden afgeleid dat M. en verzoeker een probleem zouden hebben dat niet werd opgelost middels tribale verzoening, en dat niet verder gespecificeerd wordt om welk probleem het gaat, noch of er effectief een bemiddelingspoging heeft plaatsgevonden. Bovendien heeft

dit document een gesolliciteerd karakter, daar dit op 25 juli 2024 afgeleverd werd op vraag van verzoeker, zoals in de brief vermeld staat. Dit document is dan ook niet voldoende om verzoekers geloofwaardigheid te herstellen.

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden waar hij betoogt dat het feit dat zijn broer als vluchteling werd erkend in België de beoordeling van de adjunct-commissaris gedeeltelijk kan beïnvloeden. De verwerende partij wijst er in haar nota met opmerkingen terecht op dat verzoekers broer niet werd erkend als vluchteling in België, doch dat hem de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend bij arrest met nummer 235 983 van de Raad van 25 mei 2020, en dit op basis van elementen die eigen waren aan diens verzoek om internationale bescherming. *In casu* blijkt dat verzoeker vluchtmotieven aanhaalt die los staan van de vervolgingsfeiten die aangehaald werden door zijn broer. In dit kader benadrukt de Raad dat elk verzoek om internationale bescherming individueel en op zijn eigen merites beoordeeld dient te worden.

Het in de bestreden beslissing opgeworpen motief omtrent het niet indienen van een verzoek om internationale bescherming in andere Europese landen waarlangs verzoeker naar België reisde is *in casu* bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker in de uiteenzetting van zijn eerste middel herhaaldelijk naar rechtspraak van de Raad verwijst, dient erop te worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de vermelde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan aan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden verleend.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Irak.

3.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Waar verzoeker in zijn tweede middel stelt dat “*ervan kan worden uitgegaan dat verzoeker het risico loopt te worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen*” en verwijst naar gevoegde algemene informatie over de grote moeilijkheden die mensen ondervinden die zich opnieuw vestigen in hun regio van herkomst in Irak, waaronder de moeilijke toegang tot water in het land (stukkenbundel verzoeker, stukken 22 - 28), dient te worden vastgesteld dat verzoeker eerder geen melding heeft gemaakt van enig risico in zijn hoofde om bij terugkeer naar Irak terecht te komen in “*uiterst moeilijke levensomstandigheden waardoor verzoeker mogelijk niet in al zijn behoeften kan voorzien*”, zoals hij in zijn verzoekschrift louter poneert, doch niet verder concretiseert noch onderbouwt met naar behoren gestaafde argumenten. Verzoeker kan in dezen niet volstaan met een verwijzing naar algemene informatie die hij niet nader op zijn persoonlijke situatie betreft. Wat betreft zijn verwijzing in dit verband naar het arrest van de Raad met nummer 283 023 van 11 januari 2023, dient te worden herhaald dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van voornoemd arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijk problemen die hij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

3.3.5.3. Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de *UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van januari 2024 als uit de *Country Guidance: Iraq* van EUAA van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien de door hem afgelegde verklaringen *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de adjunct-commissaris dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift hekelt dat de bestreden beslissing is gebaseerd op rapporten die dateren van 2022 tot januari 2024, stelt de Raad vast dat verzoeker zelf geen informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De door verzoeker bijgebrachte artikels aangaande de veiligheidssituatie in Koerdistan zijn niet dienstig (stukkenbundel verzoeker, stuk 16 – 21), gelet op zijn herkomst uit de provincie Bagdad. Waar verzoeker verwijst naar verschillende artikels en rapporten aangaande de algemene veiligheidssituatie in Irak, waarmee hij tracht aan te tonen dat er zich nog steeds geweldsincidenten voordoen in het land en er verschillende strijdkrachten aanwezig zijn, stelt de Raad vast dat deze informatie in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund (stukkenbundel verzoeker, stuk 10 en 12 - 15). De Raad betwist op basis van de beschikbare landeninformatie niet dat er zich in Irak nog steeds incidenten voordoen, doch benadrukt dat de voorgaande conclusie aangaande de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad gebaseerd is op een grondige en evenwichtige analyse van meerdere elementen, waaronder het aantal burgerslachtoffers dat bij geweldsincidenten te betreuren valt, en dat het enkele feit dat burgers het slachtoffer kunnen worden van het willekeurig geweld in Bagdad niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers door hun loutere aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Het door verzoeker aangehaalde reisadvies van het Belgische ministerie van Buitenlandse Zaken is bovendien enkel bestemd voor Belgische reizigers en is niet te beschouwen als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming (stukkenbundel verzoeker, stuk 11).

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest *Elgafaji* (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De adjunct-commissaris stelt in de bestreden beslissing vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Bagdad. De adjunct-commissaris geeft in de bestreden beslissing verder aan dat zij evenmin beschikt over elementen die erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op zijn uitstappen naar Erbil, herhaalt de Raad dat *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad beoordeeld wordt.

3.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

3.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.9. Waar verzoeker subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend vijftieng door:

S. WILLAERT, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

L. REMY, griffier.

De griffier, De voorzitter,

L. REMY S. WILLAERT